

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาชีวประวัติและผลงานด้านวรรณกรรมของ "ยาขอบ" (โชติ แพรทพันธุ์) เพื่อให้เข้าใจถึงชีวิตของเขาในด้านกำเนิด การศึกษา ชีวิตครอบครัว หน้าที่การงาน และผลงานด้านวรรณกรรม พร้อมทั้งวิเคราะห์คุณลักษณะ และประเมินคุณค่าเพื่อจัดระดับคุณภาพผลงานวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น

ในการศึกษาชีวิตเขาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเขา สัมภาษณ์บุคคลใกล้ชิดที่เกี่ยวข้อง สร้างตารางวิเคราะห์คุณลักษณะ และประเมินคุณค่าผลงานวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น ตามนัยทางสถิติ โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ด้าน คือ (1) ด้านลักษณะการประพันธ์ (2) ด้านทัศนคติและมโนธรรม (3) ด้านประเพณีปัญญา (4) ด้านลักษณะรูปเล่มและคุณภาพของการพิมพ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ บัตรขนาด 4 นิ้ว x 6 นิ้ว และ 5 นิ้ว x 7 นิ้ว และมาตราส่วนให้ค่าคุณลักษณะแต่ละด้าน (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติและผลงานด้านวรรณกรรม ใช้วิธีคัดเลือกเนื้อเรื่องที่ต้องการแล้วบรรยายเป็นแบบความเรียง สำหรับการวิเคราะห์คุณลักษณะของเรื่องสั้นใช้ตารางวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยการศึกษาและรวบรวมจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนได้ผ่านการตรวจแก้อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ขั้นตอนสุดท้ายคือการใช้ตารางวิเคราะห์คุณลักษณะมาเป็นตารางประเมินคุณค่าผลงานวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้นตามนัยทางสถิติ ได้กำหนดหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อจากตารางประเมินคุณค่า เพื่อจัดระดับคุณภาพ ความถี่เยี่ยม ก็ค่อนข้างดี พอใช้ และยังมีลักษณะเด่นในแต่ละด้าน คือ ด้านลักษณะการประพันธ์ ด้านทัศนคติและมโนธรรม ด้านประเพณีปัญญา และด้านลักษณะรูปเล่มและคุณภาพของการพิมพ์

แล้วอภิปรายผลเป็นความเรียงเช่นกัน

สรุปผลการวิจัย

ในด้านชีวประวัติและผลงานวรรณกรรมของ "ยาขอบ" (โชติ แพร่พันธุ์) จากผลการค้นคว้าวิจัย สรุปได้ว่า

ทางด้านการศึกษา "ยาขอบ" (โชติ แพร่พันธุ์) จบการศึกษาเพียงชั้นมัธยมปีที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปัจจุบัน) จากโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์

ทางด้านหน้าที่การงาน เริ่มชีวิตนักเขียนด้วยการเป็นนักเขียนข่าว บทความ ลงหนังสือพิมพ์รายวัน ต่อมาจึงปรากฏงานเขียนนวนิยายและเรื่องสั้น ลงในนิตยสารรายสัปดาห์ จนทำให้เขาประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์ด้วยนิยาย ผู้ชนะสิบทิศ ในขณะเดียวกันเขาก็รับงานเขียนโฆษณาขายยาและเคมีภัณฑ์ให้แก่บริษัทขายยา ผู้ชนะสิบทิศ ยังได้ทำให้ "ยาขอบ" เป็นที่รู้จักกันทั่วไป แม้แต่ในวงการภาพยนตร์ไทย พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล ผู้อำนวยการบริษัทภาพยนตร์ไทยในสมัยนั้นได้ทรงชักชวนให้เขาไปทำงานในหน้าที่เขียนบทภาพยนตร์

ความสามารถในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ได้ส่งให้ "ยาขอบ" เข้ารับตำแหน่งบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ คือ ได้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ "สุริยา" เป็นผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ "สยามนิกร" ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยใน พ.ศ. 2489 และในปีเดียวกันนั้นเอง "ยาขอบ" ก็ได้รับเชิญเป็นกรรมการจัดวางหลักสูตรวิชาการหนังสือพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ หม่อมเจ้ารัชฎาภิเศก โสณกุล คัสตราชย์วง พยามานนท์ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร ขวาลา สุขุมฉินท์ และหม่อมเจ้าประสมสุข สุขสวัสดิ์ พ.ศ. 2490 "ยาขอบ" ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารของหนังสือพิมพ์ "ประชามิตร"

เมื่อเปรียบเทียบตำแหน่งหน้าที่การงานและความสามารถในการเขียนบทประพันธ์ของเขากับการศึกษาที่เขาจบเพียงชั้นมัธยมปีที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปัจจุบัน) แล้วก็นับได้ว่า "ยาขอบ" เป็นผู้มีความสามารถส่วนตัวระดับอัจฉริยะบุคคลที่เค็ว

ด้านชีวิตครอบครัว เนื่องจาก "ยาขอบ" เป็นชายหนุ่มรูปงามและมีเสน่ห์ในคำเจรจาที่ไพเราะอ่อนหวานต่อคนทั่วไป เขาจึงมีดวงผูกพันรักใคร่กับสุภาพสตรีหลายคน แต่ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะตั้งครอบครัวที่มั่นคงกับสตรีคนไหนคนใด เพราะเขามีอุปนิสัยรักเพื่อนมากกว่าสิ่งใด มีความห่วงใยในความเป็นอยู่ของครอบครัวของมิตรสหายมากกว่าครอบครัวของตนเอง "ยาขอบ" จึงเป็นคนที่ไม่สะสมอะไร เพื่อนที่ตกทุกข์ได้ยากก็จะได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จนกระทั่งเขาไม่สามารถตั้งหลักฐานให้แก่ตัวของเขาและครอบครัวของเขาได้

ด้านการประพันธ์ ปรากฏว่า "ยาขอบ" จัดเป็นอัจฉริยะผู้หนึ่ง ซึ่งมีเอกลักษณ์ในการประพันธ์เป็นของตนเอง เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมหาเศรษฐีโดยการเขียนบทประพันธ์เท่านั้น บทประพันธ์ของเขาทุกเรื่องจะผ่านการกลั่นกรองแล้วเป็นอย่างดี ถ้อยคำฉ่าฉวนและประโยคต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นนั้นมีความไพเราะอ่อนหวาน และมีความหมายลึกซึ้งจับใจผู้อ่านยิ่งนัก ผลงานอมตะที่ส่งให้ "ยาขอบ" รุ่งเรืองที่สุดและเป็นที่ยกย่องในวงวรรณกรรมไทย คือ อดมนิยาย ผู้ชนะสิบทิศ ผลงานวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์คุณลักษณะและประเมินคุณค่านั้นจัดได้ว่าผลงานของเขาอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม ดี และค่อนข้างดี ในลักษณะการประพันธ์ เพราะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ด้านทัศนคติและมโนธรรมและด้านประเพณีบัญญัติอยู่ในเกณฑ์ดี และค่อนข้างดี ด้านลักษณะรูปเล่มและคุณภาพของการพิมพ์โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ไม่ปรากฏลักษณะเด่นในด้านภาพประกอบ

เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า "ยาขอบ" (โชติ แพร่พันธุ์) เป็นอัจฉริยะคนหนึ่งซึ่งหาได้ยากยิ่งในวงวรรณกรรมไทย มีสมรรถภาพในการทำงานหลายด้าน ตลอดจนการประพันธ์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาที่เขาได้รับเพียงชั้นมัธยมปีที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปัจจุบัน) แล้วนั้นนับว่าน้อยมาก เขาจึงเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งสมควรที่จะได้รับการยกย่องเชิดชูในวงวรรณกรรมไทย

ขอเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาชีวประวัติ และรวบรวมผลงานวรรณกรรมทั้งหมดของ "ยาขอบ" (โชติ แพร่พันธุ์) แต่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าเฉพาะผลงานวรรณกรรมที่เป็นเรื่องสั้นเท่านั้น ยังมีบทประพันธ์ประเภทนวนิยายที่น่าสนใจควรแก่การศึกษาและวิเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง คืออมต นิยาย ผู้ชนะสิบทิศ ซึ่งได้ถูกนำไปแสดงเป็นละครบนเวที ละครโทรทัศน์ และถ่ายทำเป็นภาพยนตร์หลายครั้ง ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งทุกวันนี้ ก็ยังเป็นที่ยกย่องของผู้ชมโดยทั่วไป

ผู้วิจัยไม่ได้วิจัยอมต นิยายเรื่อง ผู้ชนะสิบทิศ เพราะคิดว่าจะเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะให้ผู้อื่นที่เชี่ยวชาญทางด้านวรรณคดีไทย และสำเร็จการศึกษาจากแผนกวิชาภาษาไทยโดยตรง ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องนี้

จากการศึกษาและค้นคว้าผลงานวรรณกรรมของ "ยาขอบ" ครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงเบื้องหลังการเขียน ผู้ชนะสิบทิศ ทำให้ทราบว่า อมต นิยายเรื่องนี้ "ยาขอบ" ได้บรรจงสร้างขึ้นจากวรรณกรรมที่ทรงคุณค่าหลายเล่ม อาทิเช่น พงศาวดารพม่า ราชานิราชสามก๊ก ตำรายุทธศาสตร์ และวรรณคดีไทยเล่มสำคัญอื่น ๆ อีก จึงทำให้เป็นอมต นิยายที่ทรงคุณค่ายิ่ง และเป็นที่ยกย่องมาตลอดทุกยุคทุกสมัย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า น่าที่จะได้มีผู้ศึกษาและวิเคราะห์อมต นิยายเรื่องนี้ ในแง่ความคิดเนื้อหาของวรรณกรรม ฉากหรือบรรยากาศ

(Setting) โครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) บทสนทนา (Dialogue) ทักษะคติ (Attitude) หรือทัศนคติให้คิด (Message) และความคิดในเชิงสร้างสรรค์ที่ "ยาขอบ" ได้แสดงไว้ในอมตนิยายเรื่องนี้

อนึ่ง การวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ผลงานวรรณกรรมของ "ยาขอบ" ที่หอสมุดต่าง ๆ เก็บรวบรวมไว้นั้นมีไม่สมบูรณ์ บทประพันธ์ที่เป็นต้นฉบับหลายเรื่องสูญหายไปและถูกเก็บแบ่งแยกกระจัดกระจายไปตามที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตกไปเป็นสมบัติส่วนตัวของเพื่อนและผู้ใกล้ชิดในสมัยที่ "ยาขอบ" ยังมีชีวิตอยู่ ก็ได้นำไปฝากไว้หรือมอบให้ไปคนละเรื่องสองเรื่อง ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้หอสมุดแห่งชาติเร่งดำเนินการติดตามขอต้นฉบับบทประพันธ์เท่าที่ยัง

ปรากฏอยู่ มาเก็บรวบรวมไว้ในที่แห่งเดียวกัน เพื่อจะได้เป็นเกียรติยศแก่ "ยาขอบ"
และเป็นแหล่งเดียวที่จะทำให้ผู้สนใจในผลงานวรรณกรรมของเขาได้เข้าคนคว้าได้อย่าง
สมบูรณ์และโดยสะดวก อีกทั้งจะเป็นการยกย่องและเทิดทูนความเป็นอัจฉริยะของเขา ให้
ปรากฏแก่บุคคลรุ่นต่อไปอีกด้วย